

ὅπως καταστήσῃ τὰ πάντα νὰ συντελῶσι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον χωρὶς τὸ ἔργον νὰ ᾖ λίαν βαρὺ, οὐδὲ νὰ γίνῃ ἀφειδῆς τοῦ χώρου χρῆσις. Ἀλλ' ἐγένετο ἀφειδῆς χρῆσις χρημάτων καὶ ἐργασίας. Εἶναι σύμβολον ὁ ναὸς οὗτος τῶν διαρκῶν πραγμάτων. Ὅ,τι γίνεται δι' ἐντίμου, συντόνου, συνετῆς ἐργασίας δὲν ἀπῆλλυται ταχέως. Οἱ σπεύδοντες, εἴτε νὰ πλουτήσωσιν ἢ ἄλλο τι νὰ κατορθώσωσιν, ἀπόλλυνται. Εἰσὶν ἐκτὸς ἀρμονίας πρὸς τοὺς νόμους τοῦ συμπάντος. Γάλλος συγγραφεὺς ὁ *Gautier*, ἔδωκεν ὑπερβολικὴν καὶ ἀναληθῆ περιγραφὴν τῆς καταστάσεως τῆς Ἀγίας Σοφίας ὁπότεν ὁ *Fossati* ἐπεχείρησε τὴν ἐπισκευὴν τῆς. Ὁ *Fossati* ἦν ἀρχιτέκτων ὅστις ἀφιέρωσε τὸν βίον του εἰς τὴν ἀνανέωσιν καὶ ἐπιδιόρθωσιν τῶν ἀρχαίων καθεδρικῶν ναῶν τῆς Εὐρώπης, οὐδεὶς τῶν ὁποίων ἔστη πρὸ τοῦ χρόνου τοσοῦτον ἀπρόσβλητος ὅσον ἡ Ἀγία Σοφία. Μετὰ προσοχῆς ἀπεμάκρυνε πάσας τὰς ἀχρήστους καὶ ἀσχημιζούσας δοκοὺς, καὶ ἤθελε πλειότερας ἀπομακρύνει ἐὰν οἱ Τοῦρκοι τῷ ἐπέτρεπον. Ἀντεκατέστησε πάντα λίθον βεβλαμμένον ἀπεκάθαρε ἄλλους καὶ ἀνενέωσε τινὰ τῶν μωσαϊκῶν ἀνενέωσε τὸ ἐπικάλυμμα τοῦ δόμου καὶ τῶν στεγασμάτων, καὶ πολλὰ ἐκέρδησεν ἐκ τῶν ἀπείρων μικρῶν ἐπιδιορθώσεων. Τὸ τσαμίον εἶναι πλούσιον καὶ ὁ ἀρχιτέκτων ἔλαβεν ὅσα χρήματά ἠδύνατο. Ἀλλ' ἡ ἐργασία καλῶς ἐγένετο, καὶ ὁ μέγας οὗτος ναὸς δὲν θὰ χρειασθῇ ἄλλην τινὰ ἐπισκευὴν ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας. Εἶναι στερεὸς ὡς εἰς λίθος. Οὐχὶ ὁ χρόνος, ἀλλὰ βία ἐξ ἀνθρώπων ἢ ἐκ τῆς φύσεως θέλει τὸν καταστρέψει. Πρὶν ἢ τοιαύτη τις καταστροφὴ συμβῇ εἴθε ἡ καθαρὰ καὶ ἀγυὴ λατρεῖα τοῦ μόνου ἀληθοῦς Θεοῦ, διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς Μεσσίου εἰσέλθῃ καὶ καθαρῶς αὐτόν.

ΗΡΩΙΟΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ

Εἶναι ὄντως περίεργον νὰ βλέπῃ τις ὁποίας τιμὰς δίδουσι συνήθως οἱ ἄνθρωποι ἵνα ἀποκτήσωσι ἓνα μόνον ἀδάμαντα, ὅστις μένει πάντοτε ὁ αὐτός, ὅταν δύνανται γὰ τύχῳ τῆς εὐτυχίας νὰ βλέπωσι χιλίους τοιοῦτους διαφορωτάτων μορφῶν καὶ λάμψεων, ἀνευ μάλιστα χρημάτων καὶ ἀνευ πάσης ἄλλης δαπάνης εἰ μὴ δι' ἐνὸς μόνου πρωϊνοῦ περιπάτου, καὶ τὴν ὑγιαν ἡμῶν τὰ μάλιστα ὠφελοῦντος. Κατὰ τὴν γνώμην μου, τὸ τέκνον τοῦ ξυλοκόπου, ὅπερ τρίβει τὸ χόρτον κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, ἔχει ἀληθεστέρους μαργαρίτας καὶ ἀπολαύει μεζόνων εὐχαριστήσεων ἢ ὁ πλούσιος, ὁ κτήτωρ χειμάρρου ἀδαμάντων κεκλεισμένων ἐν τοῖς κιβωτίοις αὐτοῦ!

Καλλιερῶμεν τὴν καλαισθησίαν τῶν ἀναγνωστῶν μας ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου· οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ θυμασῶσι τὰς φυσικὰς καλλονὰς δι' ὧν ὁ Θεὸς τοσοῦτον πλουσίως ἐκόσμησε τὴν γῆν, γίνονται ὀλισθαίνοντες ἐν τῇ ἀγνοίᾳ αὐτῶν, καὶ πρῶτοι αὐτοὶ τρέχουσιν εἰς τὰς τεχνιτὰς καὶ βαναύτους ἡδονὰς τὰς εἰς ὀλεθρον ἀγούσας.

Ὅποια εὐεργετικὰ μαθήματα δυνάμεθα ν' ἀν-

τλήσωμεν ἐκ τῶν καλλονῶν τῆς δημιουργίας!

Μιὰ τῶν ἡμερῶν, μικρὸν πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, παρετήρουν ἀπὸ τοῦ παραθύρου μου—κειμένου παρὰ τινὰ εὐφορον ὀρεινὸν τόπον—λειμῶνα οὐ τὸ λεπτόν καὶ εὐθραυστον χόρτον ἐπανθοῦν μὲ κατέβλεψεν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ διὰ τοῦ θαυμασιωτάτου χνοώδους αὐτοῦ. Ἀλλὰ, πρὸς μεγίστην μου ἐκπληξιν, τὸ πᾶν ἐχάθη. Τὸ ἔδρεψαν μετὰ τὴν ἀνατολὴν; Ἡ μήπως λαίλαψ διῆλθεν ἐκεῖθεν; Ἐσπευσα νὰ διευθύνω ἐκεῖσε τὸν πρωϊνόν μου περίπατον καὶ εἶδον οὐχὶ λειμῶνα τεθερισμένον ἢ πεπατημένον, ἀλλὰ κυμαινόμενον ὑπὸ τὰς ἀφθονίας τῆς πρωΐας ἕκαστος στάχυς ἦν τοσοῦτον ὑπὸ τῆς δρόσου πεφορτωμένος ὥστε ἐκλινε τὴν λεπτὴν αὐτοῦ κεφαλὴν, καὶ τοῦ ἡλίου ἡ θαλπωρὴ μετέβαλλον τὸ φορτίον τοῦτο εἰς μαργαρίτας ἀπαρμύλλους, οὓς ἀπερρόφων κατὰ μικρὸν αἱ ἀκτῖνες αὐτοῦ. Πρὸ τῆς μεσημβρίας ἕκαστον στέλεχος ἀνωρθώθη ἰσχυρότερον καὶ παρὰ ποτε ὠραιότερον, ὥστε ἅπας ὁ λειμὼν ἦνθει ὅπως καὶ πρὸ τῆς ἀνατολῆς.

Ὅποιον ὠραῖον μάθημα μοι ἐδόθη ἐκεῖ!

Ὁ ἄνθρωπος, οὗ ἡ ψυχὴ εὐτυχεῖ προσπίπτει μυστικῶς ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς θείας δρόσου. Ἡ πρωϊνὴ ὥρα, καθ' ἣν ἀναλαμβάνει τὰς διὰ τὴν ἡμέραν δυνάμεις αὐτοῦ, εἶναι δι' αὐτόν ἀπείρως πολύτιμος. Ἐκεῖ μελετῶν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀναλαμβάνει ἀνακούφισιν τῆς ψυχῆς καὶ τὰς δυνάμεις, ὧν κατὰ τὴν ἡμέραν ἔχει ἀνάγκην. Ὑπάρχει ἐκεῖ πηγὴ ζωῆς ἡθικῆς καὶ πνευματικῆς, ἣν ὁ ἐπίγειος ἄνθρωπος παντάπασιν ἀγνοεῖ. «Σὺ δὲ, ὅταν προσεύχῃ, εἰσέλθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου, πρόσευξαι τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.» (Ματθαίου 5, 6).

Ἡ ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν περιστάσεων συντριβὴ καὶ ἡ συνάφεια τῶν ἀνθρώπων τοσοῦτον διαφόρους χαρακτηρὰς ἐχόντων ἀποξηραίνουσι τὴν ζωὴν τῆς ψυχῆς, ἐὰν ἡ δρόσος τοῦ οὐρανοῦ δὲν προστέρχεται καθ' ἐκάστην ὅπως ἀποδίδῃ αὐτῇ ἀναψυχὴν.

[Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ].

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Η ΔΙΑ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΦΘΕΡΙΤΙΔΟΣ

Ἐξοχος ἰατρός τοῦ Λονδίνου λέγεται θαύματα κητωρθώσας θεραπεύων τὴν διφθερίτιδα διὰ θείου κατὰ ἀρτίως ἐπικρατήσασαν ἐπιδημίαν. Ἐνεργεῖ δ' οὕτω τὴν θεραπείαν: Τίθησι κοχλιάριον μικρὸν πλήρες ἄνθους τοῦ θείου ἐντὸς ποτηρίου μικροῦ πλήρους ὕδατος, καὶ ἀναμινύει αὐτὸ διὰ τοῦ δακτύλου τοῦ ἀντι διὰ κοχλιαρίου, διότι τὸ θεῖον δὲν ἀναμινύεται ταχέως μετὰ τοῦ ὕδατος. Ὅταν τὸ θεῖον καλῶς μιχθῇ τὸ δίδει ὡς γαργάραν, ἐντὸς δὲ δέκα λεπτῶν ὁ πάσχων ἦν ἐκτὸς κινδύνου. Ἀντὶ νὰ ἀποπτύηται ἡ γαργάρα, συνιστᾷ τὴν κατάποσιν αὐτοῦ. Ἐν ἐπικυδύνοις περιστάσεσι καθ' ἃς ἐκλήθη ἀκριδῶς καθ' ἣν στιγμὴν αἱ διφθερίαι εἶχον σχεδὸν ἀποφράξει τὸν λάρυγγα καὶ